

Economic and Social Council

Distr.: General
9 December 2010

Original: English

Committee on Economic, Social and Cultural Rights

Forty-fifth session

Geneva, 1–19 November 2010

Consideration of reports submitted by States parties under articles 16 and 17 of the Covenant

Concluding observations of the Committee on Economic, Social and Cultural Rights

The Kingdom of the Netherlands

1. The Committee on Economic, Social and Cultural Rights considered the combined fourth and fifth periodic reports of the Kingdom of the Netherlands on the implementation of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (E/C.12/NLD/4-5, Add.1 and Add.2) at its 43rd, 44th and 45th meetings, held on 10 and 11 November 2010 (E/C.12/2010/SR.43, 44 and 45), and adopted, at its 55th meeting held on 19 November 2010, the following concluding observations.

A. Introduction

2. The Committee welcomes the submission of the combined fourth and fifth periodic reports of the Kingdom of the Netherlands and the written replies to its list of issues, but regrets the late submission of the report of Aruba.

3. The Committee appreciates the frank and constructive dialogue with the delegation of the State party that included representatives from the four constituent countries of the State party, with expertise on the subjects covered by the Covenant.

B. Positive aspects

4. The Committee welcomes the adoption of measures, legislative and otherwise, by the State party since the last review of the State party's reports that have contributed to the realization of the economic, social and cultural rights enshrined in the Covenant, including the following:

(a) The incorporation of economic, social and cultural rights in the Constitutions of Curaçao and St. Maarten;

- (b) The legislative amendments providing for compulsory education for all children in all territories of the State party, irrespective of their legal status;
- (c) The introduction of a mechanism of reimbursement of medical fees for services provided to undocumented migrants;
- (d) Measures, legislative and otherwise, put into place to improve work/life balance; and
- (e) The maintenance by the Netherlands of a high level of official development assistance at 0.7 per cent of its gross national product.

C. Principal subjects of concern and recommendations

5. The Committee is concerned at the unequal enjoyment of economic, social and cultural rights among the four constituent countries of the State party (art. 2, paras. 1 and 2).

As the State party is accountable for the implementation of the Covenant in all its territories, the Committee urges it to ensure the equal enjoyment of the economic, social and cultural rights by all individuals and groups under its jurisdiction. This entails an obligation for the State party to ensure that all its enactments and policies should provide for all the same level of enjoyment of economic, social and cultural rights. Moreover, the principle of “maximum available resources” should apply to the State party and not to its constituent countries individually. The Committee requests the State party to provide information on practical measures adopted and implemented in this regard in its next periodic report.

6. Given the fact that the State party follows a monist system, whereby international treaties are directly applicable, the Committee reiterates its concern that some provisions of the Covenant are not self-executing and enforceable in the State party and that they have not been admitted by courts to substantiate legal claims relating to economic, social and cultural rights.

The Committee reiterates its recommendation that the State party has the obligation to give effect to the rights contained in the Covenant in each territory, so that individuals can seek enforcement of their rights before national courts and tribunals. Moreover, in view of the numerous decisions of the State party’s courts to the effect that the provisions of the Covenant are not self-executing and thus not binding in accordance with articles 93 and 94 of the Constitution of the State party, the Committee urges the State party to consider all remedial measures, legislative or otherwise, to ensure that the Covenant rights are applicable and justiciable in all its constituent countries. In this regard, the Committee refers the State party to its general comment No. 9 (1998) on the domestic application of the Covenant. The Committee also requests the State party to continue to provide in its periodic reports detailed information on case law from all its territories regarding the implementation of the Covenant.

7. The Committee is concerned that none of the constituent countries of the State party has yet adopted national human rights action plans.

The Committee calls on the State party to ensure that, in all its constituent countries, national action plans for human rights in accordance with the Vienna Declaration and Programme of Action of 1993 are adopted and

implemented. The Committee recommends that these plans include specific programmes regarding the realization of economic, social and cultural rights.

8. The Committee is concerned by the insufficient awareness of the provisions of the Covenant among the general public at large.

The Committee recommends that the State party take effective measures to increase awareness among the public at large of the economic, social and cultural rights contained in the Covenant, as well as of judicial or other remedies available to individuals in the event of violations of these rights, and encourages the State party to involve civil society and national human rights institutions in this regard.

9. The Committee is concerned that the training programmes for judges, law enforcement officers, teachers, social workers and public officials do not cover the provisions of the Covenant and their application in a systematic manner.

The Committee calls on the State party to provide systematic training on the provisions of the Covenant and their application to members of all professions and sectors that play a direct role in the promotion and protection of the rights contained in the Covenant, including judges, law enforcement officers, migration officers, lawyers, civil servants, teachers, and health-care professionals.

10. The Committee is concerned that there are no human rights institutions that comply fully with the principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights (Paris Principles) in the State party.

The Committee calls on the State party to continue its efforts to establish national human rights institutions compliant with the Paris Principles. The Committee calls upon the State party to ensure that these institutions have mandates which specifically cover economic, social and cultural rights and all territories of the State party. The Committee draws the attention of the State party to its general comment No. 10 (1998) on the role of national human rights institutions in the protection of economic, social and cultural rights. Moreover, the Committee recommends that the State party take steps towards the accreditation of these institutions by the International Coordinating Committee of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights.

11. The Committee notes with concern that the anti-discrimination legislation of the State party does not provide protection against discrimination in all its forms (art. 2, para. 2).

The Committee calls on the State party to ensure that the new legislation integrating the four Equal Treatment Acts to be introduced in the Netherlands and the new equal treatment enactments to be adopted by Curaçao and St. Maarten provide comprehensive protection of the rights to equality and non-discrimination on all the prohibited grounds covered by the Covenant. The Committee further urges the State party to ensure that effective remedies are available to victims of discrimination. The Committee draws the attention of the State party to general comment No. 20 (2009) on non-discrimination in economic, social and cultural rights.

12. The Committee is concerned that migrants and persons from ethnic minorities in the Netherlands continue to face considerable discrimination in the enjoyment of economic, social and cultural rights, particularly with regard to employment, housing, health and education, in spite of the measures taken by the State party. The Committee is further

concerned that the situation is compounded by the rise in racism and xenophobia in the Netherlands (art. 2, para. 2).

The Committee urges the State party to pay particular attention to the situation of migrants and persons from ethnic minorities in the Netherlands and calls on the State party to:

(a) **Identify any difficulties faced by these groups in accessing employment, housing, health and education, and take the necessary remedial steps;**

(b) **Adopt and implement targeted policies and programmes to improve their situation;**

(c) **Take all necessary measures to combat racism and xenophobia, including through the use of media and education to overcome stereotypes and promote diversity, bearing in mind that changing attitudes will necessitate long-term efforts reaching out to the public at large;**

(d) **Enforce effectively the legal prohibitions against discrimination in the enjoyment of economic, social and cultural rights; and**

(e) **Provide in its next periodic report comparative statistics on the enjoyment of economic, social and cultural rights by migrants and persons from ethnic minorities, and the rest of the population.**

13. The Committee notes with concern that persons with disabilities face discrimination in the enjoyment of economic, social and cultural rights, particularly in the field of employment and education (art. 2, para. 2).

The Committee calls on the State party to continue its efforts to promote integration of persons with disabilities in the labour market and to facilitate their access, physical or otherwise, to education. The Committee recommends that the State party take all necessary measures to ensure that all persons with disabilities enjoy the same economic, social and cultural rights as the rest of the population, according particular attention to their accessibility to public places. In this regard, the Committee draws the attention of the State party to its general comment No. 5 (1995) on persons with disabilities.

14. The Committee remains concerned that, in spite of advances made in all the constituent countries of the State party, women still do not enjoy economic, social and cultural rights on the same level as men. As regards employment, the Committee is concerned at the wage gap, the under-representation of women in the labour market and their concentration in part-time employment, in spite of measures introduced and services made available to facilitate reconciliation of work and family life. The Committee is also concerned that women are under-represented in political life (art. 3).

The Committee calls on the State party, in all its constituent countries, to:

(a) **Increase the effectiveness of policies, strategies and programmes promoting gender equality in relation to economic, social and cultural rights, and adopt the remedial measures required;**

(b) **Adopt the necessary measures to encourage employers to promote uptake of flexible work arrangements by women and men; and**

(c) **Step up efforts to increase women's participation in political life.**

The Committee draws the attention of the State party to its general comment No. 16 (2005) on the equal right of men and women and requests the State

party to provide in its next periodic report statistical data on the participation of women in the workforce, disaggregated by age, wage, part-time/full-time work and national origin, as well as data on women's economic independence and participation in political life.

15. The Committee expresses concern at the existence of compulsory labour for detainees in the Netherlands. The Committee is further concerned that detainees work for private entities for very low wages (arts. 6 and 7).

The Committee urges the State party to take appropriate measures in the Netherlands so that detainees are not subjected to any form of compulsory labour, in contravention of article 6 of the Covenant. Moreover, the Committee recommends that the State party ensure that the conditions of work of detainees, including wages and social security benefits, are fair and just. In this regard, the Committee urges the State party to bring its legislation into line with articles 6 and 7 of the Covenant and International Labour Organization (ILO) Convention No. 29 concerning Forced or Compulsory Labour.

16. The Committee notes with concern that unemployment in Aruba and the islands of the former Netherlands Antilles remains high. The Committee further regrets the lack of statistical data on underemployment in the State party (arts. 6 and 2, para. 2).

The Committee reiterates its recommendation calling on the State party to intensify its efforts to combat unemployment, particularly in Aruba and in the islands of the former Netherlands Antilles. The Committee recommends that the State party take account of its general comment No. 18 (2005) on the right to work in the adoption and implementation of its employment policies. The Committee also requests the State party to provide in its next periodic report statistical data on unemployment and underemployment, disaggregated by constituent country, sex, ethnic origin and economic and social situation, over the five years preceding the submission of the report.

17. The Committee is concerned that, in all the constituent countries of the State party, domestic workers do not enjoy the same protection as other workers and are in a disadvantaged position in that their employers do not contribute to the payment of their health insurance and pensions, as employers do in other sectors (art. 7 and 9).

The Committee calls on the State party to adopt remedial measures, legislative or otherwise, to bring the rights and benefits accorded to domestic workers in line with those afforded to other workers, particularly in terms of social security benefits.

18. The Committee is concerned that, in the absence of an explicit recognition of the right to strike in the legislation of the Netherlands, the exercise of that right has been made subject to the scrutiny of the courts and that in Curaçao and St. Maarten a ban on the right to strike is still in force (art. 8).

The Committee urges the State party to recognize explicitly the right to strike with its permissible limits in the legislation of the Netherlands. The Committee also calls on the State party to ensure that the provisions on the exercise of the right to strike in the new Criminal Codes of Curaçao and St. Maarten are in line with article 8 of the Covenant.

19. The Committee notes with concern the rather low uptake of social assistance by entitled persons both in the Netherlands and in the islands of the former Netherlands Antilles (arts. 9 and 11).

The Committee urges the State party to continue taking all necessary measures to raise awareness of social assistance entitlements both in the Netherlands and in the islands of the former Netherlands Antilles and ensure that all individuals and households in need of social assistance have effective access thereto. The Committee also encourages the State party to include these measures into national poverty action plans.

20. The Committee is concerned that the long period of affiliation required in order to receive the full public pension in the Netherlands is discriminatory to migrant workers working in the State party. The Committee is further concerned at the risk of poverty for pensioners, as the amount of the full pension is at the level of the minimum wage (arts. 9 and 11).

The Committee calls on the State party to end discrimination against migrant workers with regard to pension rights. The Committee also calls on the State party to assess the impact of its enactments regarding old-age pension on the standard of living of pensioners, bearing in mind the increasing mobility of workers. The Committee draws the attention of the State party in this regard to its general comment No. 19 (2007) on social security.

21. The Committee is concerned, in spite of the measures taken, at the scale of domestic violence and the absence of a specific offence of domestic violence in the Netherlands. Furthermore, the Committee is concerned at the lack of information on the scale of domestic violence in Aruba and the islands of the former Netherlands Antilles (art. 10).

The Committee calls on the State party to:

- (a) Enact a specific offence of domestic violence in the Netherlands;**
- (b) Continue efforts undertaken to combat domestic violence, including by strengthening efforts to prosecute acts of domestic violence and continue raising awareness of domestic violence;**
- (c) Act upon the findings of the survey on domestic violence in the Netherlands, including by addressing its root causes;**
- (d) Ensure the effective enforcement of the new provisions on domestic violence enacted in Aruba, Curaçao and St. Maarten;**
- (e) Conduct a study on the scale of domestic violence in Aruba, Curaçao and St. Maarten and provide information on the findings in the next periodic report of the State party; and**
- (f) Include in its next periodic report, for all constituent countries of the State party, information on the number and nature of reported cases of domestic violence, on convictions, and sanctions imposed on perpetrators, as well as any assistance and rehabilitation measures provided to victims.**

22. The Committee regrets that corporal punishment is not prohibited in Aruba (arts. 10 and 13).

The Committee urges the State party to introduce a statutory prohibition of corporal punishment in the home and in all educational settings in Aruba, in line with article 10 of the Covenant and the Committee's general comment No. 13 (1999) on the right to education, which refers to the fact that corporal punishment is inconsistent with the fundamental principle of dignity of the individual.

23. The Committee notes with concern that boys face discrimination on all the islands of the former Netherlands Antilles, which affects their education, as confirmed by a survey conducted by the State party (arts. 10 and 2, para. 2).

The Committee calls on the State party to continue to address the problem of discrimination faced by boys on the islands of the former Netherlands Antilles by attending to its root causes, such as the societal stereotypes about, and expectations from, boys and girls. In this regard, the Committee recommends that, in addition to the involvement of parents and teachers, the policies to be adopted and implemented also comprise public awareness campaigns to change the public's attitudes towards gender roles and the education of boys and girls.

24. The Committee notes with concern that pockets of poverty exist in all the constituent countries of the State party. Moreover, the Committee is concerned that Aruba, Curaçao and St. Maarten have not yet adopted either official poverty lines or strategies or action plans to combat poverty (art. 11).

The Committee urges the State party to combat poverty and social exclusion by targeting disadvantaged and marginalized groups, such as single parent families, migrants and children, and reiterates its recommendation calling on the State party to:

(a) Establish, for each constituent country, an official poverty line which would enable the State party to assess the extent of poverty and monitor and evaluate progress; and

(b) Draw up and implement anti-poverty strategies and action plans, taking full account of economic, social and cultural rights.

In this regard, the Committee refers the State party to its statement on poverty and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (E/2002/22-E/C.12/2001/17, annex VII), adopted in 2001. The Committee also requests the State party to provide in its next periodic report disaggregated and comparative, annually collected data on the number of individuals and households living in poverty, and on progress made in combating poverty.

25. The Committee is deeply concerned that asylum-seekers and unaccompanied minors in the Netherlands have been held in detention for long periods of time. The Committee also regrets that undocumented migrants, including families with children, are not entitled to a basic right to shelter and are rendered homeless after their eviction from reception centres. The Committee is also concerned that, although undocumented migrants are entitled to health care and education, in practice they cannot always have access to either (arts. 11, 10, 12, 13 and 2, para. 2).

The Committee urges the State party to:

(a) Ensure that the legislation in the Netherlands guarantees that asylum-seekers are detained only when it is absolutely necessary and that the time which rejected asylum-seekers and irregular migrants spend in detention is limited to a strict minimum; and

(b) Meet its core obligations under the Covenant and ensure that the minimum essential level relating to the right to housing, health and education is respected, protected and fulfilled in relation to undocumented migrants.

26. The Committee regrets that it has not received clear and detailed information on the reportedly high drug consumption in the State party (art. 12).

The Committee requests the State party to include in its next periodic report detailed information, including statistical data, on drug consumption and trafficking in the State party and availability of dependence therapy, including for detainees.

27. The Committee expresses its deep concern at the reportedly high number of abortions performed on the islands of the former Netherlands Antilles and at the lack of an official estimate of the scale of the problem. In addition, the Committee is also particularly concerned that abortion primarily concerns adolescents and that it remains illegal in Curaçao and St. Maarten (art. 12).

The Committee urges the State party to review the legislation in Curaçao and St. Maarten and consider providing for exceptions to the prohibition on abortion in cases of therapeutic abortion or pregnancies resulting from rape or incest. Furthermore, the Committee calls on the State party to adopt, in all its territories, effective measures to assist women in preventing unwanted pregnancies, including by implementing mandatory sex education in schools and providing a broad range of sexual and reproductive health goods and services through the primary health-care system, with particular attention to access by adolescents and other disadvantaged and marginalized individuals and groups. The Committee requests the State party to provide in its next periodic report detailed information, including statistics, on early pregnancies and abortions among adolescents, and on the impact of measures taken to address these problems.

28. The Committee is concerned over the adverse impact on the enjoyment of the right to health resulting from the seizure in the Netherlands by the State party of consignments of generic medicine consistent with Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS) being shipped from one developing country to another (art. 12).

The Committee urges the State party to take into account its international obligation to respect the right of everyone to the highest attainable standard of health and to desist from such seizures in the future.

29. The Committee is concerned at reports that many older persons are denied appropriate care, including in nursing homes, due to the insufficient number of caregivers, the lack of sufficiently trained personnel and the absence of a comprehensive enactment on geriatric health care (arts. 12 and 2, para. 2).

The Committee urges the State party to accord priority to the improvement of the health-care system for older persons, in order to meet its obligation of ensuring availability, accessibility, acceptability and quality of health care for them. In this regard, the Committee recommends that the State party adopt urgently a strategy on the health of older persons, in line with the Committee's general comment No. 14 (2000) on the right to the highest attainable standard of health. The Committee also urges the State party to monitor the quality of facilities, goods and services provided to older persons through an effective inspection mechanism. Furthermore, in view of the ageing population, the Committee encourages the State party to adopt a coherent and comprehensive strategy to address the difficulties faced by older persons. In this connection, the Committee draws the attention of the State party to its general comment No. 6 (1995) on the economic, social and cultural rights of older persons.

30. The Committee is concerned that, according to reports, a large proportion of prisoners with mental health problems in the Netherlands do not receive the health assistance that they need, owing to the shortage of trained personnel in penal institutions and a lack of monitoring of adequacy and quality of care. The Committee is also concerned

about the practice of the use of isolation as a form of punishment when prisoners cause trouble, without due regard being given to the health implications involved (art. 12).

The Committee recommends that the State party address the problem of medical treatment of prisoners with mental health problems and take the necessary measures to increase the number of trained mental health personnel in penal institutions or to guarantee appropriate treatment in mental health institutions. The Committee urges the State party not to use isolation as a form of punishment when prisoners with mental health problems cause trouble.

31. The Committee is concerned that, while education is compulsory for all children, regardless of their legal status, undocumented children opting to enrol in vocational education programmes are not yet able to complete their apprenticeships because of work permit requirements in the Netherlands (arts. 13 and 2, para. 2).

The Committee recommends that the State party take appropriate remedial measures to ensure that undocumented children who enrol in vocational education programmes in the Netherlands are able to complete their apprenticeships.

32. The Committee is concerned that the national school curricula of the State party do not provide for adequate human rights education (art. 13).

The Committee calls on the State party to ensure that human rights education is provided in schools at all levels and universities, and that it covers the economic, social and cultural rights.

33. The Committee encourages the State party to take advantage of the institution-building process taking place in Curaçao and St. Maarten to ensure that their enactments and policies give effect to the economic, social and cultural rights enshrined in the Covenant. In this regard, the Committee draws the attention of the State party to its general comment No. 3 (1990) on the nature of States parties' obligations.

34. The Committee welcomes the progressive reforms brought to the social security system in the four constituent countries of the State party and encourages the State party to take account of the Committee's general comment No. 19 (1997) on the right to social security in future initiatives to be taken to improve the social security system (art. 9).

35. While recognizing the measures taken in the Netherlands to combat human trafficking, the Committee urges the State party to continue and intensify its efforts to combat trafficking as long as the Netherlands remains a destination or transit country for trafficking. The Committee also recommends that the State party provide in its next periodic report detailed information about the problem of human trafficking in the islands of the former Netherlands Antilles and the impact of measures taken (art. 10).

36. The Committee recommends that the State party adopt a national plan of action to combat the rise in homelessness in the Netherlands, and to consider its causes and prescribe ways and means of preventing homelessness and rehabilitating the homeless (art. 11).

37. The Committee recommends that the State party intensify its efforts to reduce the waiting time of six weeks in the Netherlands for children and adolescents needing mental health care (art. 12).

38. The Committee recommends the State party to provide, in its sixth periodic report, updated statistical data on the enjoyment of each Covenant right,

disaggregated by age, sex, ethnic origin, urban/rural population, economic and social situation and other relevant status, on an annual comparative basis over the five years preceding the submission of the report.

39. The Committee requests the State party to disseminate the present concluding observations widely among all levels of society, in particular among State officials, the judiciary and civil society organizations, to translate and publicize them as far as possible, and to inform the Committee on the steps taken to implement them in its next periodic report. It also encourages the State party to continue engaging national human rights institutions, non-governmental organizations and other members of civil society in the process of discussion at the national level prior to the submission of its next periodic report.

40. The Committee encourages the State party to consider ratifying the Optional Protocol to the Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, which it has signed.

41. The Committee encourages the State party to consider signing and ratifying the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families and ratifying the Convention on the Rights of Persons with Disabilities and the International Convention for the Protection of all Persons from Enforced Disappearance.

42. The Committee invites the State party to update its core document in accordance with the requirements of the harmonized guidelines on reporting (HRI/GEN/2/Rev.6) recently approved by the international human rights treaty bodies.

43. The Committee requests the State party to submit its sixth periodic report, prepared in accordance with the revised reporting guidelines of the Committee, adopted in 2008 (E/C.12/2008/2), by 30 June 2015.

[Dutch]

United Nations

E/C.12/NDL/CO/4-5

Economic and Social Council

Distr.: General
9 December 2010

Original: English

Commissie economische, sociale en culturele rechten
Vijfenvestigste sessie Genève, 1-19 november 2010

Behandeling van rapporten die zijn ingediend door staten die partij zijn bij artikelen 16 en 17 van het Verbond Slotopmerkingen van de Commissie economische, sociale en economische zaken Culturele rechten Het Koninkrijk der Nederlanden

1. De Commissie economische, sociale en culturele rechten behandelde de gecombineerde vierde en vijfde periodieke rapportage van het Koninkrijk der Nederlanden over de uitvoering van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (E / C.12 / NLD / 4-5, Add.1 en Add.2) tijdens zijn 43e, 44e en 45e vergadering, gehouden op 10 en 11 november 2010 (E / C.12 / 2010 / SR.43, 44 en 45), en aangenomen tijdens de 55e vergadering op 19 november 2010, de volgende slotopmerkingen.

A. Introductie

2. Het Comité is ingenomen met de indiening van het gecombineerde vierde en vijfde periodieke verslag verslagen van het Koninkrijk der Nederlanden en de schriftelijke antwoorden op de lijst met kwesties, maar betreurt de late indiening van het rapport van Aruba.

3. Het Comité waardeert de open en constructieve dialoog met de delegatie van de staat die partij was met vertegenwoordigers van de vier deelnemende landen van de Staatspartij, met expertise op de onderwerpen die onder het convenant vallen.

B. Positieve aspecten

4. Het Comité is verheugd over de goedkeuring van al dan niet wettelijke, maatregelen door de Staat die partij is sinds de laatste herziening van de rapporten van de Staat die partij is die hebben bijgedragen aan de realisatie van de economische, sociale en culturele rechten die zijn verankerd in het convenant, inclusief het volgende:

(a) De opnemings van economische, sociale en culturele rechten in de grondwetten van Curaçao en St. Maarten;

Verenigde Naties E / C.12 / NDL / CO / 4-5
Economische en Sociale Raad Distr.: Algemeen
9 december 2010
Origineel: Engels

(b)

De wetwijzigingen die voorzien in verplichte educatie voor iedereen kinderen op alle grondgebieden van de staat die partij is, ongeacht hun wettelijke status;

(c)

De invoering van een mechanisme voor terugbetaling van medische kosten voor diensten aan migranten zonder papieren;

(d)

Maatregelen, wetgevend en anderszins, opgezet om het werk / leven te verbeteren balans; en

(e)

Het onderhoud door Nederland van een hoog niveau van officiële ontwikkeling bijstand op 0,7 procent van zijn bruto nationaal product.

C. Belangrijkste onderwerpen van zorg en aanbevelingen

Het Comité maakt zich zorgen over het ongelijke genot van economische, sociale en economische aspecten culturele rechten tussen de vier deelnemende landen van de staatspartij (artikel 2, leden 1 en 2)

Zoals de staat die partij is verantwoordelijk is voor de uitvoering van het convenant in allen haar grondgebied, dringt het Comité er bij haar op aan ervoor te zorgen dat het economische, sociale en culturele rechten door alle individuen en groepen die onder zijn jurisdictie. Dit houdt de verplichting in dat de verdragspartij ervoor zorgt dat al zijn enactments en beleid moeten zorgen voor hetzelfde niveau van plezier van economische, sociale en culturele rechten. Bovendien is het principe van "maximum beschikbare middelen" moeten van toepassing zijn op de staat die partij is en niet op de opdrachtgever landen afzonderlijk. Het Comité verzoekt de Verdragspartij te voorzien informatie over praktische maatregelen die in dit verband zijn aangenomen en uitgevoerd in 2003 het volgende periodieke rapport.

Gezien het feit dat de staatspartij een monistisch systeem volgt, waarbij internationaal verdragen rechtstreeks toepasselijk zijn, herhaalt het Comité zijn bezorgdheid over een aantal bepalingen van het Verbond is niet zelfuitvoerend en afdwingbaar in de Partij van de Staat en dat hebben ze niet zijn toegelaten door hoven om wettelijke eisen met betrekking tot economisch, sociaal en culturele rechten.

Het Comité herhaalt zijn aanbeveling dat de staatspartij de verplichting om uitvoering te geven aan de rechten vervat in het convenant in elk grondgebied, zodat individuen eerder kunnen proberen om hun rechten te doen gelden nationale rechtbanken en tribunalen. Bovendien, gezien de talrijke beslissingen van de rechtbanken van de staatspartij dat de bepalingen van het convenant dat niet zijn zichzelf uitvoerend en dus niet bindend in overeenstemming met de artikelen 93 en 94 van de Grondwet van de staat die partij is, het Comité dringt er bij de staat die partij te overwegen alle corrigerende maatregelen, wetgevend of anderszins, om ervoor te zorgen dat het convenant rechten zijn toepasselijk en te rechtvaardigen in alle samenstellende landen. In deze Het Comité verwijst de verdragspartij naar haar algemene opmerking nr. 9 (1998) over de binnenlandse toepassing van het convenant. De commissie ook verzoekt de Verdragspartij om in haar periodieke verslagen gedetailleerde informatie te verstrekken informatie over jurisprudentie uit al zijn territoria met betrekking tot de implementatie van het Verbond.

Het Comité vreest dat geen van de landen die partij zijn bij de staat partij is heeft nog nationale actieplannen voor mensenrechten aangenomen.

Het Comité roept de Verdragspartij op ervoor te zorgen dat dit in al zijn onderdelen voorkomt landen, nationale actieplannen voor mensenrechten in overeenstemming met de Verklaring van Wenen en actieprogramma van 1993 worden aangenomen en geïmplementeerd. De commissie beveelt aan dat deze plannen specifiek zijn programma's met betrekking tot de realisatie van economische, sociale en culturele rechten.

Het Comité maakt zich zorgen over het feit dat men zich onvoldoende bewust is van de bepalingen van de Verbond bij het grote publiek in het algemeen.

Het Comité beveelt de Verdragspartij aan doeltreffende maatregelen te nemen om vergroting van het bewustzijn bij het grote publiek van de economische, sociale en culturele rechten vervat in het convenant, maar ook van gerechtelijke of andere rechtsmiddelen die beschikbaar zijn voor particulieren in geval van schending van deze rechten, en moedigt de staatspartij ertoe aan het maatschappelijk middenveld en de nationale mensenrechten te betrekken instellingen in dit opzicht.

9.

Het Comité is bezorgd over de opleidingsprogramma's voor rechters, recht handhavingsambtenaren, leerkrachten, maatschappelijk werkers en overheidsfunctionarissen dekken de bepalingen van het convenant en de toepassing ervan op een systematische manier.

Het Comité roept de Verdragspartij op om systematisch te trainen op het internet bepalingen van het convenant en hun toepassing op leden van alle beroepen en sectoren die een directe rol spelen bij de promotie en bescherming van de rechten vervat in het convenant, inclusief rechters, wetshandhavers, migratiefunctionarissen, advocaten, ambtenaren, leraren en gezondheidszorg professionals.

10. Het Comité vreest dat er geen mensenrechteninstellingen zijn die hieraan voldoen volledig met de beginselen met betrekking tot de status van nationale instellingen voor de promotie en bescherming van de mensenrechten (Paris Principles) in de staat die partij is.

Het Comité roept de Verdragspartij op om zijn inspanningen voort te zetten nationale mensenrechteninstellingen die voldoen aan de Paris Principles. De Het Comité roept de Verdragspartij op ervoor te zorgen dat deze instellingen dat ook doen mandaten die specifiek betrekking hebben op economische, sociale en culturele rechten en zo territoria van de staatspartij. Het Comité vestigt de aandacht van de staat partij bij zijn algemene opmerking nr. 10 (1998) over de rol van nationale mensenrechten instellingen voor de bescherming van economische, sociale en culturele rechten. Bovendien, de commissie beveelt aan dat de verdragsluitende partij stappen onderneemt richting het accreditatie van deze instellingen door de Internationale Coördinatiecommissie van nationale instellingen voor de promotie en bescherming van mensenrechten.

11. Het Comité constateert met bezorgdheid dat de antidiscriminatiewetgeving van het Staat die partij is biedt geen bescherming tegen discriminatie in al zijn vormen (artikel 2, par. 2).

Het Comité roept de Verdragspartij op ervoor te zorgen dat de nieuwe wetgeving wordt nageleefd integratie van de vier wetten voor gelijke behandeling die in Nederland worden geïntroduceerd en de nieuwe bepalingen voor gelijke behandeling die moeten worden aangenomen door Curaçao en St. Maarten biedt uitgebreide bescherming van de rechten op gelijkheid en niet- discriminatie op alle verboden gronden die onder het convenant vallen. De Het Comité dringt er voorts bij de Verdragspartij op aan ervoor te zorgen dat doeltreffende rechtsmiddelen worden geboden beschikbaar voor slachtoffers van discriminatie. Het Comité vestigt de aandacht op de Staat die partij is bij algemene opmerking nr. 20 (2009) over non-discriminatie in economische, sociale en culturele rechten.

12. Het Comité is bezorgd over het feit dat migranten en personen uit etnische minderheden in de Nederland blijft aanzienlijke discriminatie ondervinden in het genot van economische, sociale en culturele rechten, met name op het gebied van werkgelegenheid, huisvesting, gezondheid en onderwijs, ondanks de maatregelen van de staat die partij is. De commissie is verder

bezorgd dat de situatie nog wordt verergerd door de toename van racisme en vreemdelingenhaat in de Nederland (artikel 2, lid 2).

Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan bijzondere aandacht aan de situatie te besteden van migranten en personen uit etnische minderheden in Nederland en roept op de staat die partij is bij:

(a) Identificeer eventuele moeilijkheden die deze groepen ondervinden bij de toegang werkgelegenheid, huisvesting, gezondheid en onderwijs, en nemen de nodige corrigerende maatregelen stappen;

(b) Vaststellen en implementeren van gericht beleid en programma's voor hun situatie verbeteren;

(c)

Neem alle nodige maatregelen om racisme en xenofobie te bestrijden, onder meer door het gebruik van media en onderwijs om stereotypen te overwinnen en diversiteit bevorderen, rekening houdend met het feit dat veranderende attitudes noodzakelijk zullen zijn langetermijninspanningen die het grote publiek bereiken;

(d) Effectief de wettelijke verbodsbepalingen tegen discriminatie in stand houden het genieten van economische, sociale en culturele rechten; en

(e)

Vermeld in zijn volgende periodieke rapport vergelijkende statistieken over de genieten van economische, sociale en culturele rechten door migranten en personen van etnische minderheden en de rest van de bevolking.

13. Het Comité stelt met bezorgdheid vast dat personen met een handicap worden gediscrimineerd in het genot van economische, sociale en culturele rechten, met name op het gebied van werkgelegenheid en onderwijs (artikel 2, lid 2).

Het Comité roept de Verdragspartij op haar inspanningen ter bevordering voort te zetten integratie van personen met een handicap op de arbeidsmarkt en vergemakkelijken hun toegang, fysiek of anderszins, tot onderwijs. De commissie beveelt aan dat de Verdragspartij alle nodige maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat alle personen met handicaps genieten dezelfde economische, sociale en culturele rechten als de rest van de bevolking, met bijzondere aandacht voor hun toegankelijkheid tot openbare plaatsen. In dit verband vestigt de commissie de aandacht van de Verdragspartij op haar algemene opmerking nr. 5 (1995) over personen met een handicap.

14. Het Comité blijft bezorgd over het feit dat, ondanks de vooruitgang die in alle constituerende landen van de partij staat, vrouwen nog steeds niet genieten van economische, sociale en culturele rechten op hetzelfde niveau als mannen. Wat de werkgelegenheid betreft, is de commissie dat bezorgd over de loonkloof, de ondervertegenwoordiging van vrouwen op de arbeidsmarkt en hun concentratie in deeltijdarbeid, ondanks ingevoerde maatregelen en diensten beschikbaar worden gesteld om het combineren van werk en gezinsleven te vergemakkelijken. De commissie is ook bezorgd dat vrouwen ondervertegenwoordigd zijn in het politieke leven (artikel 3).

Het Comité roept de Verdragspartij op om in alle deelnemende landen:

(a) De doeltreffendheid van beleid, strategieën en programma's vergroten bevordering van gendergelijkheid in relatie tot economische, sociale en culturele rechten, en stel de vereiste corrigerende maatregelen vast;

(b) De nodige maatregelen goedkeuren om werkgevers aan te moedigen om reclame te maken gebruik van flexibele werkregelingen door vrouwen en mannen; en

(c)

Meer inspanningen leveren om de participatie van vrouwen in het politieke leven te vergroten. Het Comité vestigt de aandacht van de Staat die partij is op zijn algemene opmerking Nr. 16 (2005) over het gelijke recht van mannen en vrouwen en verzoekt de staat partij om in zijn volgende periodieke rapport statistische gegevens over de deelname te verstrekken van vrouwen in het personeelsbestand, opgesplitst naar leeftijd, loon, deeltijd / fulltime werk en nationale afkomst, evenals gegevens over de economische onafhankelijkheid van vrouwen en deelname aan het politieke leven.

15. Het Comité uit zijn bezorgdheid over het bestaan van verplichte arbeid voor gedetineerden in Nederland. De commissie is verder bezorgd dat gedetineerden werken voor particuliere entiteiten tegen zeer lage lonen (artikelen 6 en 7).

Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan passende maatregelen te nemen in de Nederland, zodat gedetineerden niet worden onderworpen aan enige vorm van dwang arbeid, in strijd met artikel 6 van het convenant. Bovendien, de commissie beveelt de verdragsluitende staat aan erop toe te zien dat de arbeidsvoorwaarden van gedetineerden, inclusief lonen en socialezekerheidsuitkeringen, zijn eerlijk en rechtvaardig. In deze Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan zijn wetgeving aan te passen met artikelen 6 en 7 van het convenant en de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) Verdrag nr. 29 betreffende gedwongen of verplichte arbeid .

16. Het Comité constateert met bezorgdheid dat de werkloosheid op Aruba en de eilanden de voormalige Nederlandse Antillen blijft hoog. De commissie betreurt voorts het ontbreken van statistische gegevens over gebrek aan werkgelegenheid in de staat die partij is (artikelen 6 en 2, punt 2).

Het Comité herhaalt zijn aanbeveling om de verdragsluitende staat te verzoeken om intensivering van haar inspanningen om de werkloosheid te bestrijden, met name op Aruba en in de eilanden van de voormalige Nederlandse Antillen. De commissie beveelt aan dat de Staat die partij is, houdt rekening met zijn algemene opmerking nr. 18 (2005) aan de rechterkant om te werken aan de goedkeuring en uitvoering van haar werkgelegenheidsbeleid. De Het Comité verzoekt de Verdragspartij ook om in zijn volgende periodieke rapport op te nemen statistische gegevens over werkloosheid en gebrek aan werkgelegenheid, uitgesplitst naar constituerend land, geslacht, etnische afkomst en economische en sociale situatie, voorbij de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van het rapport.

17. Het Comité vreest dat in alle deelnemende landen van de staat die partij is, huishoudelijk personeel geniet niet dezelfde bescherming als andere werknemers en bevindt zich in een achtergestelde positie doordat hun werkgevers niet bijdragen aan de betaling van hun ziekteverzekering en pensioenen, zoals werkgevers in andere sectoren (artikelen 7 en 9).

Het Comité roept de Verdragspartij op corrigerende maatregelen te nemen, wetgevend of anderszins, om de rechten en voordelen te krijgen die huishoudelijk personeel toekomen in in lijn met die van andere werknemers, met name op sociaal gebied beveiligingsvoordelen.

18. Het Comité vreest dat, bij ontstentenis van een expliciete erkenning van het recht om te staken in de wetgeving van Nederland, is de uitoefening van dat recht gedaan onderworpen aan de controle van de rechtbanken en dat op Curaçao en Sint Maarten een verbod op het recht slaan is nog steeds van kracht (artikel 8).

Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan expliciet het recht op staken te erkennen met zijn toegestane limieten in de wetgeving van Nederland. Het comite roept de Verdragspartij ook op ervoor te zorgen dat de bepalingen inzake de uitoefening van het recht om toe te slaan in de nieuwe strafcodes van Curaçao en St. Maarten zijn binnen regel met artikel 8 van het convenant.

19. Het Comité stelt met bezorgdheid vast dat de sociale bijstand door rechthebbenden zowel in Nederland als op de eilanden van het voormalige Nederland

Antillen (artikelen 9 en 11).

Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan alle nodige maatregelen te blijven nemen het vergroten van het bewustzijn van socialezekerheidsrechten zowel in Nederland als in Nederland op de eilanden van de voormalige Nederlandse Antillen en zorg ervoor dat alle individuen en huishoudens die sociale bijstand nodig hebben, hebben er effectief toegang toe. De Het Comité moedigt de Verdragspartij ook aan om deze maatregelen op te nemen in nationale actieplannen voor armoede.

20. Het Comité vreest dat de lange periode van aansluiting vereist om het volledige openbare pensioen ontvangen in Nederland is discriminerend voor migrerende werknemers werken in de staatspartij. Het Comité is voorts bezorgd over het risico van armoede voor gepensioneerden, aangezien de hoogte van het volledige pensioen op het niveau van het minimumloon ligt (art en 11).

Het Comité roept de Verdragspartij op een einde te maken aan de discriminatie van migranten werknemers met betrekking tot pensioenrechten. Het Comité roept de staat ook op partij om de impact van zijn bepalingen inzake ouderdomspensioen op de levensstandaard van gepensioneerden, rekening houdend met de toenemende mobiliteit van werknemers. Het Comité vestigt de aandacht van de Verdragspartij in dit verband op zijn algemene opmerking nr. 19 (2007) over sociale zekerheid.

21. Het Comité is ondanks de genomen maatregelen verontrust over de binnenlandse situatie geweld en het ontbreken van een specifieke overtreding van huiselijk geweld in Nederland. Verder maakt het Comité zich zorgen over het gebrek aan informatie op de schaal van huiselijk geweld op Aruba en de eilanden van de voormalige Nederlandse Antillen (artikel 10).

Het Comité roept de Verdragspartij op om:

(een) Een specifieke overtreding van huiselijk geweld in Nederland uit te voeren;

(b)

Voortzetting van de inspanningen ter bestrijding van huiselijk geweld, onder meer door versterking van de inspanningen om daden van huiselijk geweld te vervolgen en doorgaan met bewustwording van huiselijk geweld;

(c)

Volg de bevindingen van de enquête over huiselijk geweld in de Nederland, onder meer door de onderliggende oorzaken aan te pakken;

(d)

Zorgen voor de effectieve handhaving van de nieuwe bepalingen huiselijk geweld uitgevaardigd op Aruba, Curaçao en St. Maarten;

(e)

Een studie uitvoeren naar de omvang van huiselijk geweld op Aruba, Curaçao en St. Maarten en geven informatie over de bevindingen in de volgende periodiek rapport van de Staat die partij is; en

(f)

Opnemen in het volgende periodieke rapport voor alle deelnemende landen van de staat die partij is, informatie over het aantal en de aard van de gemelde gevallen van huiselijk geweld, op veroordelingen en sancties opgelegd aan daders, als evenals alle hulp en rehabilitatiemaatregelen aan de slachtoffers.

22. De commissie betreurt het dat lijfstraffen op Aruba niet verboden zijn (art en 13).

Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan een wettelijk verbod in te voeren om lijfstraffen thuis en in alle onderwijsinstellingen op Aruba, in

in overeenstemming met artikel 10 van het convenant en de algemene opmerking van het Comité nr. 13 (1999) over het recht op onderwijs, dat verwijst naar het feit dat korporaal straf is niet in overeenstemming met het fundamentele beginsel van waardigheid van de individu.

23. Het Comité constateert met bezorgdheid dat jongens worden gediscrimineerd op alle eilanden van de voormalige Nederlandse Antillen, die hun opleiding beïnvloedt, zoals bevestigd door een enquête uitgevoerd door de Staat die partij is (artikelen 10 en 2, par. 2).

Het Comité roept de Verdragspartij op het probleem van discriminatie van jongens op de eilanden van de voormalige Nederlandse Antillen door aandacht te schenken aan de onderliggende oorzaken, zoals de maatschappelijke stereotypen over, en verwachtingen van, jongens en meisjes. In dit opzicht beveelt de commissie aan dat, naast de betrokkenheid van ouders en leraren, het beleid moet zijn aangenomen en geïmplementeerd, omvatten ook bewustmakingscampagnes voor het publiek om te veranderen de houding van het publiek ten opzichte van genderrollen en de opvoeding van jongens en meisjes.

24. Het Comité stelt met bezorgdheid vast dat er in alle delen van de bevolking zakken armoede zijn landen van de staatspartij. Bovendien vreest het Comité dat Aruba, Curaçao en St. Maarten hebben nog geen officiële armoedegrens of -strategieën of -actie aangenomen plannen om armoede te bestrijden (artikel 11).

Het Comité dringt er bij de Verdragsstaat op aan armoede en sociale uitsluiting te bestrijden door gericht op benadeelde en gemarginaliseerde groepen, zoals alleenstaande ouder gezinnen, migranten en kinderen, en herhaalt zijn aanbeveling om op te roepen

de staat die partij is bij:

(een)

Stel voor elk deelnemend land een officiële armoedegrens vast waardoor de Verdragspartij de omvang van de armoede en het toezicht zou kunnen beoordelen en evalueren van de voortgang; en

(b)

Opstellen en implementeren van strategieën en actieplannen voor armoedebestrijding, ten volle rekening houden met economische, sociale en culturele rechten. In dit verband verwijst het Comité de Staat die partij is naar zijn verklaring over armoede en het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (E / 2002/22 - E / C.12 / 2001/17, bijlage VII), aangenomen in 2001. Het Comité ook verzoekt de staat die partij is om in zijn volgende periodieke verslag uitgesplitst en vergelijkende, jaarlijks verzamelde gegevens over het aantal personen en huishoudens die in armoede leven, en de vooruitgang die is geboekt bij het bestrijden van armoede.

25. Het Comité is uitermate bezorgd over het feit dat asielzoekers en niet-begeleide minderjarigen asiel hebben in Nederland zijn lange tijd in detentie gehouden. Het comité betreurt ook dat migranten zonder papieren, waaronder gezinnen met kinderen, geen recht hebben een basisrecht op onderdak en zijn dakloos geworden na hun uitzetting bij de receptie centers. Het Comité is ook bezorgd over het feit dat mensen zonder papieren dit wel zijn recht hebben op gezondheidszorg en onderwijs, in de praktijk hebben ze niet altijd toegang tot een van beide (artikelen 11, 10, 12, 13 en 2, par. 2).

Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan om:

(een)

Zorg ervoor dat de wetgeving in Nederland dat garandeert asielzoekers worden alleen gevangen als het absoluut noodzakelijk is en dat de tijd die asielzoekers en irreguliere migranten in bewaring hebben doorgebracht is beperkt tot een strikt minimum; en

(b)

Voldoen aan zijn belangrijkste verplichtingen onder het convenant en zorgen dat het minimum essentieel niveau met betrekking tot het recht op huisvesting, gezondheid en onderwijs is gerespecteerd, beschermd en vervuld met betrekking tot mensen zonder papieren.

26. Het Comité betreurt dat het geen duidelijke en gedetailleerde informatie heeft ontvangen over het naar verluidt hoge drugsconsumptie in de staatspartij (artikel 12).

Het Comité verzoekt de Verdragspartij in haar volgende periodieke rapport op te nemen gedetailleerde informatie, inclusief statistische gegevens, over drugsgebruik en drugsgebruik handel in de partij van de staat en beschikbaarheid van afhankelijkheidstherapie, inclusief voor gedetineerden.

27. De commissie spreekt haar diepe bezorgdheid uit over het naar verluidt grote aantal abortussen uitgevoerd op de eilanden van de voormalige Nederlandse Antillen en bij het ontbreken van een officiële schatting van de omvang van het probleem. Daarnaast is de commissie ook bijzonder bezorgd dat abortus primair betrekking heeft op adolescenten en dat het nog steeds illegaal is Curaçao en St. Maarten (artikel 12).

Het Comité dringt er bij de Verdragsstaat op aan de wetgeving op Curaçao en Luxemburg te herzien St. Maarten en overwegen uitzonderingen op het verbod op te stellen abortus in gevallen van therapeutische abortus of zwangerschappen als gevolg van verkrachting of incest. Verder roept het Comité de Verdragspartij op om in al zijn gebieden, effectieve maatregelen om vrouwen te helpen bij het voorkomen van ongewenste zwangerschappen, onder meer door het invoeren van verplichte seksuele voorlichting op scholen en het verstrekken van een breed scala aan seksuele en reproductieve gezondheidsgoederen en diensten via de eerstelijnsgezondheidszorg, met bijzondere aandacht voor toegang voor adolescenten en andere benadeelde en gemarginaliseerde personen en groepen. Het Comité verzoekt de Verdragspartij het volgende in te dienen periodiek verslag gedetailleerde informatie, inclusief statistieken, over vroege zwangerschappen en abortussen bij adolescenten, en over de impact van maatregelen die worden genomen op deze problemen aanpakken.

28. Het Comité is bezorgd over de negatieve gevolgen voor het genot van het recht voor de gezondheid als gevolg van de inbeslagneming in Nederland door de Staat die partij is van zendingen van generiek geneesmiddel dat overeenkomt met handelsgerelateerde aspecten van intellectuele eigendomsrechten(TRIPS) wordt verscheept van het ene ontwikkelingsland naar het andere (artikel 12).

Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan rekening te houden met zijn internationale verplichting om het recht van iedereen op de hoogst haalbare standaard van te respecteren gezondheid en om dergelijke aanvallen in de toekomst te voorkomen.

29. Het Comité maakt zich zorgen over berichten dat veel ouderen worden geweigerd passende zorg, ook in verpleeghuizen, vanwege het onvoldoende aantal zorgverleners, het gebrek aan voldoende opgeleid personeel en de afwezigheid van een alomvattende uitwerking op geriatrische gezondheidszorg (artikel 12 en 2, lid 2).

Het Comité dringt er bij de Verdragspartij op aan prioriteit te geven aan de verbetering van het gezondheidszorgsysteem voor ouderen, om te voldoen aan de verplichtingen van zorgen voor beschikbaarheid, toegankelijkheid, aanvaardbaarheid en kwaliteit van de gezondheidszorg hen. In dit verband beveelt de commissie de verdragsluitende staat aan te kiezen dringend een strategie voor de gezondheid van ouderen, in overeenstemming met de commissie algemene opmerking nr. 14 (2000) over het recht op de hoogst haalbare norm van gezondheid. Het Comité dringt er ook bij de Verdragspartij op aan toezicht te houden op de kwaliteit van faciliteiten, goederen en diensten die aan ouderen worden geleverd via een doeltreffende inspectiemechanisme. Bovendien, met het oog op de vergrijzing van de bevolking, is het Het Comité moedigt de Verdragspartij aan om een coherent en alomvattend standpunt in te nemen strategie om de problemen van ouderen aan te pakken. In deze

verbinding, het Comité vestigt de aandacht van de Staat die partij is op zijn algemene opmerking Nr. 6 (1995) over de economische, sociale en culturele rechten van ouderen.

30. Het Comité vreest dat volgens berichten een groot deel van de gevangenen met psychische problemen in Nederland krijgen de gezondheid niet hulp die ze nodig hebben, vanwege het tekort aan geschoold personeel in strafinrichtingen en een gebrek aan toezicht op de toereikendheid en kwaliteit van zorg. Het Comité maakt zich ook zorgen

over de praktijk van het gebruik van isolatie als een vorm van straf wanneer gevangenen dit doen problemen, zonder voldoende rekening te houden met de gevolgen voor de gezondheid (artikel 12).

Het Comité beveelt de Verdragspartij aan het probleem van medische behandeling van gevangenen met psychische problemen en neem de noodzakelijke maatregelen om het aantal opgeleide medewerkers in de geestelijke gezondheidszorg te vergroten in strafinrichtingen of om een passende behandeling in de geestelijke gezondheid te garanderen instellingen. Het Comité dringt er bij de Verdragsstaat op aan om isolatie niet als een vorm te gebruiken van straf wanneer gevangenen met psychische problemen problemen veroorzaken.

31. Het Comité vreest dat, hoewel onderwijs verplicht is voor alle kinderen, ongeacht hun wettelijke status, kinderen zonder papieren die ervoor kiezen zich in te schrijven voor een beroepsopleiding Opleidingsprogramma's kunnen hun leerwerkplaatsen nog niet voltooiën vanwege werk vergunningsvereisten in Nederland (artikelen 13 en 2, lid 2).

Het Comité beveelt de Verdragspartij aan de nodige corrigerende maatregelen te treffen maatregelen om ervoor te zorgen dat kinderen zonder papieren zich inschrijven voor een beroepsopleiding educatieve programma's in Nederland kunnen hun stageplaatsen.

32. Het Comité is bezorgd over het feit dat de nationale schoolcurricula van de staatspartij dat wel doen geen adequate mensenrechteneducatie bieden (artikel 13).

Het Comité roept de Verdragspartij op ervoor te zorgen dat mensenrechteneducatie wordt gewaarborgd wordt aangeboden in scholen op alle niveaus en universiteiten, en dat het de economische, sociale en culturele rechten.

33.

Het Comité moedigt de Verdragspartij aan gebruik te maken van de instelling-bouwproces op Curaçao en St. Maarten om ervoor te zorgen dat hun enactments en beleid geven uitvoering aan de economische, sociale en culturele rechten verankerd in het verbond. In dit verband vestigt de commissie de aandacht op de Staat die partij is bij zijn algemene opmerking nr. 3 (1990) over de aard van de partijen bij de verplichtingen.

34.

Het Comité is verheugd over de geleidelijke hervormingen van de sociale zekerheid systeem in de vier deelnemende landen van de staatspartij en moedigt de staat aan partij om rekening te houden met de algemene opmerking van het Comité nr. 19 (1997) over het recht aan sociale zekerheid bij toekomstige initiatieven die moeten worden genomen om het socialezekerheidsstelsel te verbeteren (artikel 9).

35.

Hoewel het de maatregelen erkent die in Nederland zijn genomen om mensen te bestrijden mensenhandel, dringt het Comité er bij de Verdragspartij op aan zijn inspanningen voort te zetten en te intensiveren bestrijding van mensenhandel zolang Nederland een bestemming of doorvoerland blijft voor mensenhandel. Het Comité beveelt de Verdragspartij ook aan in haar volgend periodiek verslag gedetailleerde informatie over het probleem van mensenhandel in de eilanden van de voormalige Nederlandse Antillen en de impact van getroffen maatregelen (art.10).

36.

Het Comité beveelt de Verdragsstaat aan een nationaal plan van actie om de toename van thuisloosheid in Nederland te bestrijden en te overwegen oorzaken en voorschrijft manieren en middelen om dakloosheid en rehabilitatie te voorkomen daklozen (artikel 11).

37.

Het Comité beveelt de Verdragspartij aan haar inspanningen om te verminderen te intensiveren de wachttijd van zes weken in Nederland voor kinderen en adolescenten die nodig hebben geestelijke gezondheidszorg (artikel 12).

38.

De commissie beveelt de verdragspartij aan om in haar zesde periodieke rapportage te voorzien rapporteren, bijgewerkte statistische gegevens over het genot van elk convenantrecht,

10

uitgesplitst naar leeftijd, geslacht, etnische afkomst, stedelijke / landelijke bevolking, economisch en sociaal situatie en andere relevante status, op een jaarlijkse vergelijkende basis over de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van het rapport.

39.

Het Comité verzoekt de Verdragspartij de huidige conclusie te verspreiden op grote schaal observaties op alle niveaus van de samenleving, met name onder staatsambtenaren, de justitiële en maatschappelijke organisaties, om ze te vertalen en te verspreiden voor zover mogelijk, en om het Comité op de hoogte te stellen van de stappen die zijn genomen om het in zijn volgend periodiek rapport. Het moedigt de Verdragspartij ook aan zich nationaal te blijven inzetten mensenrechteninstellingen, niet-gouvernementele organisaties en andere leden van civiele zaken samenleving in het proces van discussie op nationaal niveau voorafgaand aan de indiening van haar volgend periodiek rapport.

40.

Het Comité spoort de Verdragspartij aan om te overwegen de facultatieve te ratificeren Protocol bij het Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten, dat het heeft ondertekend.

41.

Het Comité moedigt de Verdragspartij aan de ondertekening en ratificatie van het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van de rechten van alle migrerende werknemers en Leden van hun families en het Verdrag inzake de rechten van personen te bekrachtigen gehandicapten en het Internationaal Verdrag voor de bescherming van alle personen van gedwongen verdwijning.

42.

Het Comité verzoekt de Verdragspartij haar kerndocument in 2005 te actualiseren overeenkomstig de vereisten van de geharmoniseerde richtsnoeren voor rapportage (HRI / GEN / 2 / Rev.6) onlangs goedgekeurd door het internationale mensenrechtenverdrag lichamen.

43.

Het Comité verzoekt de Verdragspartij haar zesde periodieke verslag in te dienen, opgesteld in overeenstemming met de herziene rapportagerichtsnoeren van het comité, goedgekeurd in 2008 (E / C.12 / 2008/2), uiterlijk op 30 juni 2015.